

Afstudeerproject bachelor Journalistiek

**Vijfentwintig jaar na de laatste
vertoning:
Belgische filmjournaals en hun
jarenlange overlevingsstrijd**

Een reportage in het format van Humo,
door Pieter Van der Elst

1 Inhoudsopgave

1 Inhoudsopgave	2
2 Mission statement	3
WERKTITEL	3
UITGEBREIDE ONDERWERPOMSCHRIJVING	3
VERANTWOORDING VAN MEDIUM EN FORMAT	3
VOORLOPIG ACTIEPLAN	3
VOORLOPIGE BRONNENLIJST	3
3 Bronnenonderzoek	4
TIJDSCHRIFTENARTIKELS	4
GOPRESS ACADEMIC	4
WEBSITES	5
GESPREKKEN	6
KRANTENARTIKELS	7
4 Formatomschrijving	9
LAY OUT	9
INHOUD	10
5 Journalistiek product	12
6 Verantwoording	18
VORM	18
INHOUD	18
7 Logboek	20

2 Mission statement

WERKTITEL

Hoe komt het dat filmjournaals in België nog tot 1994 geproduceerd werden, met staatssteun?

UITGEBREIDE ONDERWERPOMSCHRIJVING

In de periode tussen de uitvinding van het bewegende beeld en de uitvinding van de televisie consumeerden mensen hun nieuws via de krant, de radio of het minder gekende filmjournaal. Deze laatste was een soort actualiteitsoverzicht (met of zonder geluid) dat in de bioscoop te bezichtigen viel. Soms als voorprogramma van een langspeelfilm, soms als *main act*. Maar met de komst van de televisie (jaren zestig, zeventig) werd ook de neergang van deze filmjournaals ingezet.

Toch duurde het tot 1994, nu exact 25 jaar geleden, vooraleer het doek viel over ons 'nationale' filmjournaal, genaamd Belgavox.

In mijn AP wil ik uitzoeken hoe het komt dat dit Belgische filmjournaal, dat overigens miljoenen Belgische franken aan overheidssteun kreeg, het nog zo lang uitgezonden heeft. Of beter, waarom men het zo lang heeft laten bestaan.

VERANTWOORDING VAN MEDIUM EN FORMAT

Als format dacht ik aan een reportage uit het magazine Humo. Deze zijn vaak actueel, overschouwend of gebruiken een 'verjaardag' als actuele kapstok. Ze kenmerken zich ook door diepgravender te zijn dan pure actualiteit. Humo leent zich ook tot het onderwerp. Het gaat in se over filmgeschiedenis en cultuur, zoals muziek of film, komt vaak uitvoerig aan bod in het weekblad.

Mijn reportage zal dan gaan over de vaderlandse filmjournaalgeschiedenis met als insteek de vraag waarom ze zolang hebben bestaan, en als kapstok de 25ste verjaardag van het laatst geproduceerde Belgische filmjournaal.

VOORLOPIG ACTIEPLAN

Mijzelf inlezen in de materie, een expert van Belgische filmjournaals interviewen, de huidige CEO van Belgavox (dat zich sinds 1994 volledig toelegt op archiefbeheer) interviewen, en iemand interviewen die ooit nog zelf filmjournaals heeft gemaakt.

VOORLOPIGE BRONNENLIJST

Filmjournaals in België (1918-1994) (Biltereyst en Vande Winkel)

3 Bronnenonderzoek

TIJDSCHRIFTENARTIKELS

- Biltreyst, D. en Vande Winkel, R. (2009). Filmjournaals in België (1918-1994). *Belgisch Tijdschrift voor Nieuwste Geschiedenis*, 39 (1-2), p. 53-92. Geraadpleegd op 15 januari, 2019 via <https://www.journalbelgianhistory.be/>

Dit was de basis voor mijn hele project. Ik haalde er de nodige basisinformatie uit, kon er meteen een beeld mee schetsen van de evoluties en vond er verwijzingen naar andere studies en personen. Een groot deel van de vragen voor mijn interviews stelde ik op basis van dit artikel. Het was ook een handige tool om uitspraken van mijn interviewees, buiten professor Biltreyst uiteraard, mee te dubbelchecken.

Ondanks dat dit een zeer waardevolle bron was, heb ik ze niet bijgevoegd in de bijlagen. Ik verwijs niet naar of quote niet direct uit deze studie en door haar lengte zou het de bijlagen te omvangrijk maken.

- Hertoghs, J. (2018). 'In de oorlog waren de mensen er nog gaan schuilen. De berg, dat was veilig. En nu had die berg zich tegen ons gekeerd'. *Humo*, (4086), p. 136-141. Geraadpleegd op 12 januari, 2019 via <https://academic.gopress.be/>

Eén van de twee Humo-artikels waarop ik me voor de inhoud, manier van voorstellen en lay-out heb gebaseerd. De actuele kapstok voor dit verhaal is de verjaardag van een instorting van een mijn, het vertelt min of meer chronologisch de gebeurtenissen aan de hand van getuigenissen en het artikel gebruikt enkel archiefbeelden (geen recente foto's van bijvoorbeeld interviewees) ter illustratie.

- Antonissen, J. (2019). 'De Vlamingen traden in het Oosten op zoals de kolonialen in Congo'. *Humo*, (4090), p. 132-137.

Het tweede Humo-artikel waarop ik me heb gebaseerd voor de inhoud, de manier van voorstellen en de lay-out.

- Vlerick, K. (2019). 'Ik zei tegen mezelf: loop niet de hele tijd rond als een neuroot. Probeer ook eens te genieten'. *Humo*, (4090), p. 147.

Dit (deel van een) Humo-artikel vermeld ik hier om te bewijzen dat een halve pagina cartoon na een reportage op dezelfde pagina kan staan als de reportage, zoals bij mijn artikel het geval is. Ik gebruik tevens dezelfde cartoon als in dit echte Humo-artikel, wat in mijn ogen geoorloofd is omdat het niets aan de originaliteit van mijn artikel verandert en omdat ik zo de *touch and feel* van Humo beter kan benaderen.

GOPRESS ACADEMIC

Op GoPress Academic heb ik mijn zoektocht naar informatie verdergezet. Allereerst om te kijken wat er al rond mijn onderwerp en insteek was verschenen. Verder ook om te kijken

hoe andere media het onderwerp aanpakken en of er nog recente ontwikkelingen waren over het onderwerp. De trefwoorden waar ik op zocht waren o.a.:

- filmjournaal
- bioscoop + actualiteit
- Fannoy
- Belgavox
- detaxatie

Ik vond redelijk wat artikels waarin de bovenstaande trefwoorden voorkwamen, maar weinige daarvan droegen echt bij aan mijn onderwerp en insteek. Meestal werden termen anekdotisch of buiten de door mij beoogde context gebruikt. Zo vond ik bijvoorbeeld dat er in Roeselare jaarlijks nog filmjournaals gemaakt worden, maar dat dit een hyperlokaal initiatief is dat weinig met de oorspronkelijke filmjournaals te maken heeft.

Wel vond ik een recent artikel van Le Soir waarin beknopt en op basis van één bron de geschiedenis van filmjournaals wordt weergegeven. Een bron die ik ook aan het woord heb gelaten, namelijk Vincent Fannoy.

Andere artikels die ertoe deden, kwam ik later ook nog tegen in de persmap van Belgavox in de bibliotheek van het Koninklijk Filmarchief, en zal ik ook onder die noemer verder bespreken in dit bronnenonderzoek.

WEBSITES

- *Wikipediapagina Filmjournaal*. Geraadpleegd op 12 januari, 2019 via <https://nl.wikipedia.org/wiki/Filmjournaal>
- *Wikipediapagina Newsreel*. Geraadpleegd op 12 januari, 2019 via <https://en.wikipedia.org/wiki/Newsreel>
- *Wikipediapagina Actualités cinématographiques*. Geraadpleegd op 12 januari, 2019 via https://fr.wikipedia.org/wiki/Actualit%C3%A9s_cin%C3%A9matographiques
- *Wikipediapagina Belgavox*. Geraadpleegd op 12 januari, 2019 via <https://fr.wikipedia.org/wiki/Belgavox>

Uit geen enkele van de bovenstaande Wikipediapagina's haalde ik rechtstreeks informatie voor mijn artikel. Zo hielpen met eerder een beeld te schetsen en dienden als basis om op verder te bouwen. Elke bewering waarop ik verder bouwde, heb ik gecheckt op waarheid in andere bronnen uit deze lijst. Sommige beweringen dienden ook als vraag voor mijn interviewees, om ze op die manier naar waarde te schattnen.

- *Website Belgavox*. Geraadpleegd op 13 januari, 2019 via <https://www.belgavox.org/>

De officiële webstek van Belgavox. Hierop vond ik een korte geschiedenis van het bedrijf, maar vooral de contactgegevens van Vincent Fannoy, een van mijn interviewees. Ik heb de man eerst gemaïld en daarna gebeld om een afspraak vast te leggen. Beide contactgegevens waren op deze website te vinden.

- *Profielpagina Daniël Biltereyst, Universiteit Gent.* Geraadpleegd op 13 januari, 2019 via <https://www.ugent.be/ps/communicatiewetenschappen/cims/en/team/daniel-biltereyst.htm>

De webpagina van de Universiteit Gent met alle contactgegevens en personalia op van professor Daniël Biltereyst, een van mijn interviewees. Hier vond ik een UGent e-mailadres en een vast telefoonnummer waarop ik de man kon bereiken om een interview te regelen.

- *Wie-is-wiepagina Roel Vande Winkel, KU Leuven.* Geraadpleegd op 21 januari, 2019 via <https://www.kuleuven.be/wieiswie/nl/person/00073440>

Docent Roel Vande Winkel is co-auteur van het artikel waaruit ik vertrokken ben, en dus een interessante interviewpartner. Op deze pagina vond ik een e-mailadres en een gsm-nummer waarmee ik meneer Vande Winkel kon bereiken. Tot mijn verbazing liet hij me weten niets te kunnen toevoegen aan zijn artikel. Een interview met hem zou overbodig zijn en dus heb ik enkel professor Biltereyst opgevoerd in mijn artikel. Twee academici in één artikel zou sowieso overdaad geweest zijn, dus ging ik enkel met Biltereyst verder.

- *Erkend worden als beroepsjournalist.* Geraadpleegd op 05 februari, 2019 via <https://journalist.be/loket/arbeidsstatuut/werken-als-journalist/erkenning>

Door het artikel op GoPress Academic over het Roeselaars filmjournaal begon ik me af te vragen of er nog andere initiatieven rond filmjournaals zijn in Vlaanderen en vooral of er nog mensen officieel werkzaam zijn als filmjournalist. Via de website van de VVJ kwam ik op een pagina van het Journalistenloket uit over erkenning als beroepsjournalist. Volgens een wet uit 1963 kan je als beroepsjournalist erkend worden als je filmjournalist bent, leert hun site me. Ik heb hen vervolgens even opgebeld om te vragen of er nog mensen werkzaam zijn als filmjournalist. Hun antwoord was negatief, volgens hen zijn er geen erkende filmjournalisten meer.

- *Het merk Humo.* Geraadpleegd op 22 januari, 2019 via <https://www.medialaan-persgroep.be/nl/merken/humo>

Gebruikt als bron voor de inhoudelijk formatomschrijving.

- *CIM.* Geraadpleegd op 29 januari, 2019 via <https://www.cim.be/nl/pers/bereik-resultaten>

CIM-cijfers opgehaald die dienden voor de inhoudelijke formatomschrijving.

GESPREKKEN

- Interview met Vincent Fannoy, CEO en cameraman Belgavox. Waterloo. 24 januari, 2019.

Meneer Fannoy is huidig CEO van de enige naoorlogse producent van filmjournaals in België en zijn bedrijf speelt een belangrijke rol in de Belgische filmjournaalgeschiedenis. Als bron is hij onontbeerlijk. Hij heeft me kunnen vertellen

over het bedrijf en over de geschiedenis en het produceren van filmjournaals. Hij bood tegenwicht tegen de academische insteek van professor Biltereyst. Hij gaf een menselijke toets aan het hele verhaal, wat nodig is, en kon anekdotisch vertellen, wat altijd een pluspunt is. Hij kon het hele verhaal vanuit een ander oogpunt bekijken dan mijn andere interviewees.

Meneer Fannoy bezorgde me tevens archiefbeelden van Belgavox die ik mocht gebruiken in mijn artikel.

- Interview met Daniël Biltereyst, professor Film- en Mediastudies UGent en co-auteur van het geraadpleegde artikel over filmjournaals. Brussel. 04 februari, 2019.

Als co-auteur van mijn belangrijkste geschreven bron kon ook professor Biltereyst niet als interviewee ontbreken. Het geraadpleegde artikel bood een basis en met de professor heb ik met gerichte vragen het verhaal kunnen uitpuren. Hij kon als buitenstaander en onderzoeker vanuit een academisch en minder emotioneel standpunt commentaar en informatie geven bij ontwikkelingen in de filmjournaalgeschiedenis. Hij gaf mijn verhaal, naast de nodige menselijke toets van de andere interviewees, een objectievere en soms genuanceerdere toets. Hij maakte het verhaal completer.

- Interview met Steve Damman, ex-cameraman bij Belgavox. Schaarbeek. 09 februari, 2019.

In eerste instantie dacht ik aan het verhaal van meneer Fannoy genoeg te hebben, wanneer bleek dat hij ook lang als cameraman werkzaam is geweest bij Belgavox. Ik had mezelf namelijk voorgenomen om naast hem ook nog iemand te interviewen die werkte als 'maker' in het bedrijf. Maar na enkele overpeinzingen kreeg ik toch de indruk dat hij als deel van het familiebedrijf misschien niet het hele verhaal van de 'gewone werkracht' had kunnen brengen. Daarom besloot ik om toch nog een werknemer van Belgavox te interviewen, in dit geval dus Steve Damman. Zijn contactgegevens kreeg ik van meneer Fannoy en de man stemde in met een interview. Hij is momenteel ook nog werkzaam als reporter bij RTL en dat zag ik als een meerwaarde. Hij kon vergelijken met vroeger en de manier van werken toen ook vanuit een ander perspectief bekijken dan meneer Fannoy.

KRANTENARTIKELS

- Broché, J.-C. Une belle histoire belge : celle de Georges Fannoy, « Monsieur Belgavox ». *Le Soir*, 16 november, 1988. p. 10.
- Groessens, E. Brussel internationaal centrum voor inventaris archiefbeelden. *De Standaard*, 25-26 november, 1989.
- R. C. S. Belgavox draaischijf in koningsvieringen. *Het Belang Van Limburg*, 27 april, 1990.
- Klaassen, J. Filmjournaal in Vlaamse bioscoop stuit op wantrouwen en weerstand. *De Volkskrant*, 02 december, 1993.

- Bonte, L. De wereld in 10 minuten. *De Standaard*, 07 april, 2008. p. 48.

Alle bovenstaande artikels komen uit de persmap van Belgavox, te vinden in het Koninklijk Filmarchief. Niet alle artikels uit die persmap vermeld ik hier, om de reden dat niet alle artikels er voor mij toe deden. Ik heb eerder geselecteerd op relevantie voor mijn insteek. Deze artikels heb ik trouwens opgezocht op aanraden van professor Biltereyst. Na ons gesprek raadde hij me aan om te kijken wat er allemaal in de media verschenen was rond de laatste uitzending van Belgavox. Dit kon ik volgens hem het best doen in de bibliotheek van het Koninklijk Filmarchief. Veel rond het verdwijnen van het Belgische filmjournaal vond ik er niet, maar de artikels die ik terugvond toonden me wel hoe andere media in het verleden reeds berichtten over Belgavox en filmjournaals. Daarnaast dienden deze artikels eerder als controlemiddel naar volledigheid of compleetheid van mijn eigen artikel, en checkte ik of mijn feiten overeenkwamen met die in de andere artikels. Al nam ik de informatie uit de andere artikels niet als absolute waarheid aan. Een journalist kon zich vroeger ook al eens vergist hebben.

4 Formatomschrijving

Zie Bijlagen voor voorbeelden

LAY OUT

Papierformaat

- Breedte: 203 mm
- Hoogte: 270 mm

Dubbelzijdig

Marges

- Boven: 20 mm
- Onder: 14 mm
- Snijwit: 10 mm
- Rugwit: 10 mm

Foto's vallen soms buiten de marge

Kolommen

- Aantal: 4
- Kolomwit: 4 mm

Stijlen

- Titel: FarnhamText Bold, 35 pt, zwart
- Boventitel: FarnhamText Bold, 16pt, rood (enkel eerste deel, voor dubbelpunt) en zwart
- Inleiding: FarnhamText Regular, 13 pt, zwart, links uitlijnen
- Auteur: Helvetica Bold in kapitalen, 6 pt, 50% letterspatiëring, zwart
- Broodtekst: FarnhamText Regular, 9,2 pt, zwart, links uitlijnen
 - Bij begin van de broodtekst een initiaal van vijf regels
 - Personennamen in het vet
 - Streekgebonden woorden of andere talen dan het Nederlands in het cursief (15°)
 - Naam van interviewee voor quote: Helvetica Bold in kapitalen, -50% letterspatiëring
 - Quote beginnen met «
 - Quote over meerdere alinea's: geen » op het einde van alinea, wel » bij begin van volgende alinea. Quote afsluiten met »
 - Eerste regel van alinea: links inspringen, tenzij na tussentitel of bij begin quote
- Tussentitels: Helvetica Bold in kapitalen, 9.8 pt, -50% letterspatiëring, links uitlijnen, voor tussentitels witregel, na tussentitel geen witregel
- Uitgelichte quote: FarnhamText Bold, 18 pt, zwart, links uitlijnen, links inspringen met 11.5 mm, over twee kolommen, openen met « en sluiten met » (>) als inline afbeelding, niet als tekst)
- Bij- of onderschrift foto: Helvetica Regular, 8.5 pt, zwart, links uitlijnen

- Fotocredits: verticaal, Helvetica Regular in kapitalen, 4.5 pt, zwart, links of rechts van foto
- Onderwerp: FarnhamText Bold, 11 pt, zwart of rood, in het midden van de bovenmarge, links uitlijnen, enkel op even pagina's met uitzondering van de eerste twee pagina's van de reportage
- Paginanummering: langs buitenzijde van pagina, links uitgelijnd op even pagina's, rechts uitgelijnd op oneven pagina's, in het midden van de ondermarge, bestaat uit twee delen:
 - Binnenzijde: Helvetica Bold in kapitalen, 8 pt, zwart
 - Buitenzijde: Bebas Neue, 8 pt, zwart
- Editienummering: rechts uitgelijnd, op even pagina's, in het midden van de ondermarge, Bebas Neue in kapitalen, 8 pt, zwart
- Datum: links uitgelijnd, op oneven pagina's, in het midden van de ondermarge, Bebas Neue in kapitalen, 8 pt, zwart
- Verlooptekens
 - Pijlen: in het midden van de buitenmarges, linksboven op even pagina, rechts beneden op oneven pagina, inline afbeelding
 - H-stoptekens: allerlaatste teken van de broodtekst, inline afbeelding

INHOUD

Verhouding beeld-tekst

Op de eerste dubbele pagina van een reportage neemt de dragende foto van het stuk ongeveer de helft van de plek in. Op de reguliere bladzijden van de reportages is de verhouding beeld tot tekst net iets minder dan een op vier. Maximaal een vierde van de beschikbare plek kan dus worden besteed aan beeld, uitgelichte quotes bij inbegrepen.

Uitgelichte quotes

Één uitgelichte quote per twee reguliere bladzijden van de reportage.

Inhoud

De reportages die Humo brengt zijn vaak (dubbel)interviews met als onderwerp de persoon zelf of de persoon in een bepaalde functie, uitdiepende achtergrondstukken bij de actualiteit, stukken waarmee een problematiek wordt blootgelegd, of verjaardagen van personen of gebeurtenissen. Mijn reportage valt in die laatste rubriek. In de reportages wordt vaak aandacht geschonken aan het menselijke aspect van het verhaal.

Schrijfstijl

Humo kenmerkt zich in het algemeen door een iets spitsvondigere schrijfstijl dan de meeste andere magazines. Stijlfiguren allerhande worden niet geschuwd. "Soepel en aantrekkelijk Nederlands, dooraderd met (zelf)relativerende humor," aldus hoofdredacteur Jörgen Oosterwaal.

Doelgroep

Humo richt zich tot hoger opgeleiden die professioneel actief zijn en zich in de hoogste vier sociale groepen bevinden. De lezer is kritisch, heeft zin voor humor en interesseert zich voor popcultuur in de brede zin.

CIM-cijfers

Tussen de periode 2014-2015 en 2015-2016 daalde het aantal verkochte exemplaren van Humo met 5,06%. Zo duikt het blad in 2016 met 99 325 verkochte exemplaren voor het eerst onder de grens van 100.000.

In de periode 2017-2018 had Humo een totaalbereik van 1.384.600 lezers per week en maakten mannen het grootste deel van de lezers uit. Het magazine bereikt vooral mensen uit sociale groepen 1 tot 4 en een ouder publiek: bij zowel mannen als vrouwen zitten de meeste lezers in de leeftijdscategorie 55 tot 64 jaar oud. Antwerpen en Oost-Vlaanderen tellen het meeste aantal lezers.

Zinslengte

Als iets moet worden uitgelegd of als het past in de tekst, worden tangconstructies en langere zinnen niet geschuwd.

Toegankelijkheid & voorkennis

Als een van de grotere mainstreammagazines in Vlaanderen, kan je stellen dat Humo toegankelijk is voor het merendeel van het grote publiek. Door de focus op popcultuur en uitdieping van de actualiteit is enige voorkennis soms wel vereist. De manier van schrijven in Humo eist dan soms weer een grondigere beheersing van de Nederlandse taal.

Aantrekkelijkheid

De aantrekkelijkheid van de reportages ligt bij Humo in de onderwerpen, de foto's en de (boven)titels die vaak uit spraakmakende quotes bestaan. De lengte van de artikels kan sommige lezers dan weer afschrikken.

Advertentieruimte

Advertenties in Humo zijn meestal paginagroot op één pagina, soms op een dubbele pagina. Een reportage kan onderbroken worden door een pagina advertentie. Inhoudelijk gaan de advertenties over acties van Humo zelf of over tv-programma's, meestal van de eigen Persgroepmerken.

5 Journalistiek product

‘Ergens wist ik wel dat onze de eeuwig-

‘**A**ls prille cinematografisch begin jaren negentig heb ik ze zelf nog wel gezien.

Maar dat waren toen al relicten uit het verleden,’ begint **Daniël Biltreyst**, professor Film- en Mediastudies aan de Universiteit Gent. Hij voerde enkele jaren geleden onderzoek rond actualiteiten in de bioscoop en helpt me op weg in dit verhaal.

DANIËL BILTREYST «In die laatste dagen werd er op filmjournals, of actualiteiten in de bioscoop, enorm neergekeken. Dat was niet meer van deze tijd en het bevatte meer feit divers dan hard nieuws. Wat trouwens eigen was aan een filmjournal. Van bij het begin zijn ze nooit echt een intellectuele bron van infor-

‘Schat, pikken we vanavond in de bioscoop nog snel even het allerlaatste Belgische filmjournal ooit mee?’ Het is een zin die u in 1994 waarschijnlijk nooit heeft uitgesproken. En toch, het had gekund, want tot vijfentwintig jaar geleden kon u in ons land genieten van zogeheten filmjournals. Korte actualiteitsoverzichten die voor een langspeelfilm getoond werden en hun hoogdagen kenden net na de Tweede Wereldoorlog. Al met de komst van de televisie werd hun teloorgang ingezet, maar toch bleven ze bij ons tot in 1994 op het witte doek te zien. **PIETER VAN DER ELST**

matie geweest, maar lag de nadruk eerder op entertainen met hier en daar een snuffje ernst. Hun context was de bioscoop, dus het moest natuurlijk passen in die hele cinemabeleving.

»Het had alvast niet de allure van een televisiejournal. Een BRT-journal was bijvoorbeeld heel plechtsta-

tig en leek soms bijna een officiële regeringsmededeling. Actualiteit in de cinema daarentegen schonk veel aandacht aan sport of royalty's en ging moeilijke politieke onderwerpen liever uit de weg. Het bestond uit verschillende korte nieuwsitems die in een bepaalde volgorde stonden, zodat er genoeg afwisseling

in zat. Zo kon men lichtvoetig eindigen, soms zelfs met een komische noot.»

België blijkt voor de Tweede Wereldoorlog een echt film-land te zijn. Naast de talloze cafés sierden in die tijd ook opvallend veel bioscoopcomplexen het straatbeeld. Het gebrek aan een goed functionerende bioscoopbond die

en hun jarenlange overlevingsstrijd

manier van werken niet voor heid was'

beperkingen kon opleggen, verklaart dit fenomeen deels. Maar ook het feit dat cinema toen een goedkope vorm van entertainment was, maakte de Belgen filmgek. Buitenlandse producenten van filmjournaals sprongen al snel in dit gat in de markt. Actualiteiten van eigen makelij lieten langer op zich wachten.

BILTEREYST «Op regelmatige basis journaals maken, was vroeger ontzettend duur. Ons land was gezien de omvang geen gigantische afzetmarkt, dus het waren vooral grote bedrijven uit Frankrijk, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië die hier in het begin de plak zwaaiden. Ze draaiden dan bijvoorbeeld hun beelden voor een Frans publiek, maar verkochten ze ook aan onze cinemazalen

om zo hun schaal iet of wat te vergroten. We hadden dus wel veel journaals, maar veel Belgisch nieuws kwam er niet in aan bod.

»Na verloop van tijd klonk de roep om eigen producties en eigen nieuws wel steeds luider. Het was zeer moeilijk om als kleine, onafhankelijke en Belgische filmmaker in de zalen te geraken met filmjournaals en de meeste plaatselijke filmboeren gingen dan ook al snel overkop. Maar dat weerhield hen er niet van te proberen. Een van de meest tot de verbeelding sprekende producenten in die zin, was een Vlaams-nationalistisch propagandist, **Clemens De Landtsheer**. Die trok midden jaren twintig het Vlaamse land door met toespraken om de IJzerbedevaart te promo-

ten en op een bepaald moment begon hij zijn speeches te illustreren. Eerst met dia's, daarna met films en al snel stortte hij zich op actualiteiten. Binnen Vlaamsgezinde kringen sloeg dat aan, maar financieel levensvatbaar was dat niet echt. Voor een eerste Belgisch succesverhaal moeten we naar Belgavox kijken.»

OVERHEIDSSTEUN

Belgavox, geesteskind van **Georges Fannoy**, is een privé-initiatief dat zich in enkele jaren tijd tot officieuze staatsproducent van filmjournaals in België ontpopt. Fannoy was al sinds zijn tienerjaren met film bezig en het was zijn Parijse tante, toenmalige ster van de stomme film **Renée Devilder**, die hem aanspoorde een eigen filmhuis op te

starten in België. In een eerste fase houdt Fannoy zich bezig met distributie van de Franse actualiteiten *Éclair Journal*.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog ziet hij zich echter genoodzaakt zijn activiteiten te staken door het strenge beleid van de Duitse bezetter. Er was toen enkel plaats voor Duitse journaals en iedereen die wilde produceren of verdelen, had een licentie nodig.

Adolf Hitler, een ongelofelijk filmfanaat, keek persoonlijk toe op filmjournaals in die tijd. Hij zag actualiteiten als een invloed op het bewustzijn van het publiek en schakelde daarom agenten in tijdens filmvoorstellingen. Deze wetstdienaren moesten noteren hoe mensen reageerden op de filmvertoningen, met speciale aandacht dus voor de ▶

► filmjournaals.

Eens het puin van de oorlog was geruimd, kon Fannyo echt beginnen met zijn Belgische filmjournaals. 'In feite is Belgavox als bedrijf pas in 1950 ontstaan. Maar kort na de oorlog maakte mijn grootvader wel al tweetalige actualiteiten. Toen nog onder de naam *Éclair Journal Belge*,' vertelt **Vincent Fannyo**, huidig CEO van Belgavox en jongste telg uit het familiebedrijf.

VINCENT FANNOY «Al snel waren onze journaals in meer dan vijfhonderd bioscopen over heel het land te zien en hadden we een eigen netwerk van reporters en cameramensen. Maar door het succes nam ook de concurrentie toe. Buitenlandse concurrentie, wel te verstaan, want in België waren we de enige producent. Sommige van die buitenlandse aanbieders draaiden bovendien deels op overheidssteun van het thuisfront, en dus is Belgavox na verloop van tijd ook bij de eigen overheid om steun gaan vragen.»

Die steun komt er in 1952 onder de vorm van een zogenaamde detaxatiewet. Een deel van de taksen op de ticketverkoop kon vanaf dan terugvloeien naar Belgische producenten van films en filmjournaals. Deze maatregel zal voor Belgavox jarenlang een belangrijke bron van inkomsten vormen.

FANNOY «Er was dus wel concurrentie, maar ergens ook weer niet. Mijn grootvader lag namelijk mee aan de basis van de INA (*International Newsreel Association, red.*), een organisatie die wereldwijd producenten zoals Belgavox bij elkaar bracht om beeldmateriaal gratis uit te wisselen. Zo kreeg ons land meer bekijks en deed Belgavox zijn slogan opleven: *le monde vue par les belges, et la Belgique vue dans le mon-*

de. Door deze uitwisseling ontstonden bij ons ook the-marubrieken zoals bijvoorbeeld 'Het Oosten', waarin je dan beelden te zien kreeg uit zowel Hongarije, Rusland als Joegoslavië.»

CONGOVOX

De absolute glorie van het Belgische filmjournaal waren de jaren vijftig en zestig. Belgavox had meer dan honderd mensen in dienst en hun producties waren niet meer los te koppelen van een avondje uit.

FANNOY «Als mensen vroeger naar de bioscoop gingen, verwachtten ze een hele avond spektakel. Ze kochten een ijspraline bij de ijsventer, werden ontvangen door een van de ouvreaux en keken als opwarmer een filmjournaal. Het had wat weg van theater toen. De mensen wilden zich op zo'n avond amuseren en daarom kozen wij steeds voor een positieve insteek in onze verhalen. Bij ons was het glas altijd halfvol, ook al was het eigenlijk halfleeg.

»Versta me niet verkeerd, we gaven nog altijd zo goed mogelijk de werkelijkheid weer. Maar we probeerden wel bewust het goede uit het nieuws te halen. Neem bijvoorbeeld de brand in de Innovation (*brand in Brussels warehouse in 1967 waarbij meer dan 250 doden vielen, red.*). In plaats van ons te focussen op het bedroevend hoge aantal slachtoffers, zetten wij met Belgavox het fantastische werk van de brandweer in de verf. Met die aanpak hebben we volgens mij ook nooit ingeboet aan objectiviteit. Integendeel, ik denk dat we in die tijd objectiever konden zijn dan media nu. Door de nieuwe detaxatiewet was er minder commerciële druk en van politieke correctheid was nog geen sprake. Wel werd er rond die tijd een redactiecomité aangesteld om

Tot aan de laatste bioscoopproductie gebruikte Belgavox filmtoestellen uit bouwjaar 1938. Hetzelfde materiaal waarmee de Nazi's hun oorlogspropaganda filmde aan het front.

te waken over onze objectiviteit. Dat comité bestond uit figuren van de verschillende politieke strekkingen en taalgemeenschappen om een gezonde mix van opinies te hebben over ons werk.»

Precies op dat hoogtepunt van de cinemabeleving, doet opeens de televisie zijn intrede in België. Samen met andere nieuwe technologieën, zoals de auto, verandert televisie de vrijetijdsbesteding van de doorsnee burger en moeten veel bioscopen na een tijdje hun deuren sluiten. Buitenlandse producenten van actualiteiten trekken één na één weg uit ons land en zien - paradoxaal genoeg - in hun kielzog regionale initiatieven ontstaan. Zo stort in

Antwerpen **Georges Heylen**, quasimonopolist in de lokale bioscoopsector, zich rond 1975 op filmjournaals om verdoken reclame te kunnen maken onder de vorm van nieuws. In Gent begint in die periode filmregisseur/jazzmuzikant/pralinemaker/gynaecoloog **Jean Daskalidès** met lokale producties en oogst daarmee zelfs succes tot buiten de grenzen van de Leiestad. Maar de opkomst van de televisie zorgt ook bij Belgavox voor verandering. **FANNOY** «Op snelheid konden we niet concurreren met een tv-journaal dat dagelijks werd uitgezonden. Dat was meteen duidelijk. Wat we wel konden, was die unieke bioscoopervaring aanbieden. Een optimale

« Als we aan tafel zaten met de familie schoven we onze benen niet onder tafel, maar zaten we zijwaarts op onze stoel. Zo konden we meteen op reportage vertrekken als dat nodig was »

Toen Steve Damman als reporter begon, werkte hij steevast als eenmansploeg. 'Enkel het ontwikkelen van de beelden. Dat deed iemand anders.'

kwaliiteit van beeld en geluid, een groot scherm waarop je kan focussen zonder dat er op de achtergrond een koffiezet loopt of een wasmachine draait, een donkere zaal die je onverdeelde aandacht naar het scherm dwingt; daarmee konden wij impact creëren. Daarmee moesten wij ons onderscheiden van de beeldbuis.

»Met de opkomst van de televisie heeft mijn vader, **Pierre Fanny**, trouwens ook Congovox opgericht. Naar wat ik vermoed om verschillende redenen. Hij had een grote voorliefde voor het Afrikaanse continent én hij wilde ook de plaatselijke bevolking tonen wat er zich in eigen land afspeelde. Voor het Belgische publiek maakte hij ter plekke al beelden over hoe toenmalig sergeant **Mobutu Sese Seko** de macht greep, maar de Congolezen zelf kregen hiervan niets te zien. Dat wou hij anders. En het was natuurlijk een extra bron van inkomsten.

»In een eerste fase maakte mijn vader enkel filmjournaals voor Congo, maar later werkte hij ook mee aan een plaatselijke televisiezender. Net zoals in Kameroen, waar hij in 1985 de huidige openbare televisieomroep heeft opgestart. Mijn vader was

naast filmmaker ook een verdienstelijk zakenman.»

Pierre Fanny was inderdaad een goed zakenman en tevens visionair. In 1963 patenteerde hij namelijk wereldwijd zijn idee *Sélévision*, wat we nu *video on demand* noemen. Fanny vond het belachelijk dat hij na een lange werkdag, die vaak onregelmatige uren had, niet meer naar het journaal van de dag kon kijken. Hij wou kunnen kijken wanneer het hem uitkwam en bedacht zo bijna een halve eeuw van tevoren het hele concept. Door de oliecrisis in 1973 is de ontwikkeling uiteindelijk nooit doorgegaan en werd het idee opgeborgen.

GANZENVEER

Midden jaren tachtig liggen de hoogdagen van het filmjournaal definitief in het verleden. De meeste buitenlandse producenten doen onherroepelijk de boeken toe en de regionale initiatieven zien hun personeel naar de nieuwe commerciële televisieomroepen vertrekken. Op dat moment stapte kleinzoon Vincent Fanny in het familiebedrijf.

FANNOY «Officieel ben ik bij Belgavox begonnen toen ik achttien jaar werd, in 1984.

Maar eigenlijk draaide ik al sinds mijn veertiende mee. Ik ging vaak met mijn vader en mijn broer op reportage en hielp hen met beelden schieten. Op mijn achttiende verjaardag heb ik dan mijn rijbewijs gehaald en kon ik echt aan de slag. Steeds als eenmansploeg trouwens. Ik was dan zowel technicus als journalist als regisseur van een stuk.»

Die eenmansploeg is iets wat ook **Steve Damman** bijblijft uit z'n tijd bij Belgavox. De generatiegenoot van Vincent Fanny begon als negentienjarige jobstudent in het bedrijf en werd er meteen voor de leeuwen gegoid. 'Enkel het ontwikkelen van de beelden. Dat deed iemand anders.' Nu is Damman te vinden op de redactie van de Franstalige omroep RTL, waar hij even de tijd maakt om terug te blikken op zijn jaren bij Belgavox.

STEVE DAMMAN «Het was mijn eerste job ooit. Bij toeval had ik de familie Fanny leren kennen en ze waren op dat moment op zoek naar een reporter die kon filmen. Ik had geen vooropleiding in die richting gevolgd, maar ik was nieuwsgierig en kon met het materiaal overweg. Ze namen me in dienst als jobstudent en later kreeg ik de kans om voltijds medewerker te worden. Dat was toen een vaste cameraman wegviel door ziekte. Hij had al afspraken gemaakt om te filmen op een bootrace in Zeebrugge, maar kon plots niet meer gaan. Als negentienjarige knaap ben ik dan naar daar getrokken, gewapend met wat 35mm-filmrollen en een camera.

»Wij filmde in die tijd trouwens als een van de weinigen nog op 35mm-filmnegatieven. De meeste grote televisiezenders waren overgeschakeld op een soort magnetische film die, achteraf gezien, zijn magnetische werking kwijtraakt

naarmate de jaren verstrijken. Gedurende tien of twintig jaar filmde men zo talloze gebeurtenissen en dat zorgt nu voor een onherroepelijk gat in ons audiovisueel geheugen. Een geschiedkundige mijlpaal in die 'magnetische periode' was de val van de Berlijnse Muur. De enige beelden die we daar nu nog van hebben, zijn dus gedraaid op ouderwetse 35mm-film.»

Naast het soort film zou ook het type camera nooit veranderen bij Belgavox. Tot aan hun laatste bioscoopproductie in 1994 gebruikten ze Duitse Arriflex filmtostellen uit bouwjaar 1938. Hetzelfde materiaal waarmee de Nazi's hun oorlogspropaganda aan het front filmde.

DAMMAN «Ergens wist ik wel dat Belgavox' manier van werken niet voor de eeuwigheid was. Net zoals ik besef dat hoe we nu werken, ook niet zal blijven duren. Ik weet van waar we komen en ik weet dat je evoluties niet tegenhoudt. Technieken zullen blijven veranderen, maar de essentie van hoe je een verhaal vertelt, blijft wel dezelfde. Ik zeg vaak: al schreef Victor Hugo met een ganzenveer, een MacBook Air of zelfs met Siri; het zou nog altijd hetzelfde resultaat gegeven hebben. Het is maar een manier om je beroep uit te oefenen, en dat beroep is voor mij nieuws brengen aan mijn publiek.»

VIVE LE ROI!

Begin 1994 is het dan zover. De vertoning van het allerlaatste filmjournaal ooit in België. De gebeurtenis doet uiteindelijk weinig stof opwaaien en gaat redelijk onopgemerkt voorbij. Steve Damman moet al moeite doen om het zich te herinneren en kan niet meer met zekerheid zeggen wat er allemaal in de uitzending zat. Als jongste lid van het team zou hij nog tot

na de laatste vertoning aan boord blijven bij Belgavox. Bij zijn vertrek in 2003 houdt het bedrijf zich enkel nog bezig met archiefbeheer en een occasionele productie voor televisie. Iets wat het tot op de dag van vandaag overigens nog steeds doet. Ook Vincent Fannoy maakte de hele omschakeling mee.

FANNOY «De laatste dagen gebruikten we eigenlijk al veel archiefmateriaal, om de kosten te drukken. We wisten in 1993 dat het einde naderde, maar we hebben het maximum er toch proberen uithalen. Samen met koning Boudewijn is ons productieluik in feite ten grave gedragen. *Le roi est mort, vive le roi (lacht)!*

»Het percentage dat we kregen op de ticketverkoop was toen ook nog een belangrijke inkomstenbron. Het probleem was dat de overheid ons dit uitkeerde. Langs Vlaamse kant verliep alles vlot, maar langs Waalse kant zat er twee jaar vertraging op de uitbetaling. Elke week nog honderd rollen 35mm-film produceren zonder zekerheid op inkomen, dat is geen leefbare manier van werken.

»Waarom dan tot 1994 doorgaan? Goeie vraag. Ik denk dat we geen zin hadden om alles op te geven. Je moet weten dat bijna vier generaties van onze familie geleefd hebben voor Belgavox. Ik ben geboren en gedoopt met Belgavox, ik stond op en ik ging slapen met Belgavox. Als we aan tafel zaten om te eten met de familie schoven we onze benen niet onder tafel, maar zaten we zijwaarts op onze stoel. Zo konden we meteen op reportage vertrekken als dat nodig was. Vroegen ze mij om de halve wereld af te reizen voor een verhaal, dan had ik steeds wat spullen gepakt en een paspoort klaarliggen.

»En ook al hebben we het productiegedeelte laten

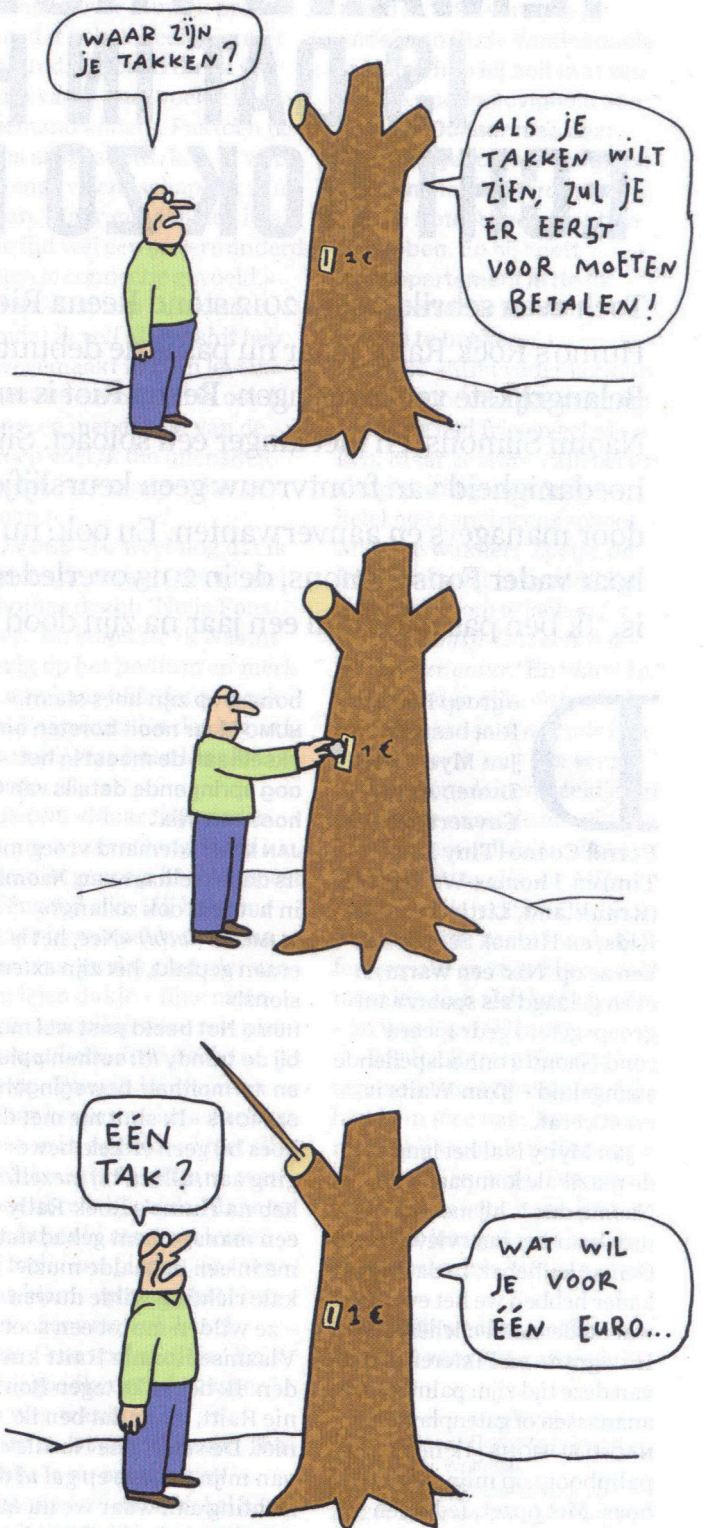
vallen, of hebben we geen honderdtal mensen meer in dienst, we bestaan wel nog. Onze focus hebben we inderdaad moeten verschuiven, maar het familiebedrijf staat er nog. Mijn vader leerde me al vroeg dat je je zaken *douce-ment, calmement* en *proprement* moet regelen en niet voor het grote geld moet gaan. Zo hebben we uiteindelijk veel andere productiehuizen overleefd.»

Fannoy pakt zijn zaken dan wel *calmement* aan tegenwoordig, dat betekent niet dat hij stilzit. Het immense archief van Belgavox, dat 120m³ beslaat, wil hij door UNESCO laten erkennen en verder laten digitaliseren. **FANNOY** «We moeten toekomstige generaties de mogelijkheid bieden om te genieten van dit archief, dit fotografisch geheugen van de twintigste eeuw. Filmjournaals zijn zo oud als cinema zelf en het zijn letterlijk de eerste audiovisuele opnames van de mensheid.

»Het toont ook de tijdsgeest van vroeger. Zo hadden we vorig jaar in mei een speciale screening in Bozar, ter gelegenheid van de verjaardag van Expo '58. We hebben toen een compilatie van beelden uit dat jaar afgespeeld, maar bij sommige stukken moest ik het publiek toch even waarschuwen: dit kan choqueren. Hoe men toen over de rol van de blanken in koloniaal Congo sprak, daarvoor vlieg je nu de gevangenis in. Maar precies dat moeten we ook durven tonen.»

Als afsluiter wil Fannoy me nog een primeur meegeven. Dat hij er stiekem van droomt om actualiteiten opnieuw in de bioscoop te krijgen, en dat hij al contact zoekt met Kinopolis. Als het van hem afhangt, maken we van een filmvoorstelling weer een hele avond spektakel. Net zoals vroeger. **H**

BERT: DAG BOOM

KAMAGURKA

6 Verantwoording

VORM

Zoals in het Bronnenonderzoek reeds vermeld, heb ik me voor de vorm van mijn artikel gebaseerd op de twee (in feite drie) bijgevoegde Humo-artikels. Uit het artikel 'In de oorlog waren de mensen er nog gaan schuilen. De berg, dat was veilig. En nu had die berg zich tegen ons gekeerd', haalde ik:

- De lay-out van de titel
- De plaatsing en grootte van de dragende foto van het stuk
- Het exclusief gebruik van archiefbeeld
- De plaatsing van de inleiding
- De verhouding tekst-beeld
- De plaatsing van de uitgelichte quote

Uit het artikel 'De Vlamingen traden in het Oosten op zoals de kolonialen in Congo', haalde ik:

- De plaatsing en het kleurgebruik van de boventitel
- De plaatsing van de foto's doorheen de broodtekst
- De kleur van het onderwerp in de linkerbovenhoek

Ten slotte haalde ik uit het artikel 'Ik zei tegen mezelf: loop niet de hele tijd rond als een neuroot. Probeer ook eens te genieten':

- Het eindigen van de reportage op een halve pagina
- Het gebruik van een cartoon op de andere helft van diezelfde pagina

INHOUD

Onderwerp en format

Toen ik besliste om voor filmjournaals en hun geschiedenis te gaan als onderwerp van dit project, was een Humo-reportage het eerste format dat me te binnen schoot. Het onderwerp past in hun focus op film, muziek en popcultuur. Ik vond ook al snel voorbeelden van reportages in Humo die, net zoals in bij mijn reportage, plaats boden aan zowel het broodnodige menselijke aspect als de geschiedkundige insteek van het onderwerp.

Titel

Voor de titel zocht ik sowieso een quote, omdat mijn voorbeelden uit Humo dat ook deden en omdat een lezer dan meteen een mens aan het woord krijgt. Het moet ook al iets vertellen over het verhaal, niet te veel maar zeker ook niet te weinig. Ik wilde namelijk dat de titel het gevoel en de inhoud van het artikel weergaf. Het hint inderdaad naar de inhoud, naar de jarenlange overlevingsstrijd van het medium, maar zeker ook naar het gevoel. Het toont de wetenschap van de interviewee dat het medium geen lang leven meer beschoren was, maar toch ook de liefde voor het medium en de begeestering om tegen wil en dank verder te blijven doen. Het vat,

voor mij, dus zowel de geschiedkundige insteek als de menselijke insteek van de reportage perfect in een zin.

De boventitel geeft op zijn beurt wat meer feitelijke informatie over het artikel en helpt de lezer om de titel beter te begrijpen.

Inleiding

Het eerste deel van de inleiding is bedoeld om de aandacht van de lezer te grijpen en vast te houden. De eerste zin begint triviaal om dan toch opvallend te eindigen.

Vervolgens maak ik de lezer nieuwsgierig door te stellen dat niemand deze eerste zin ooit in de mond heeft genomen, maar dat het wel had gekund. Het tweede deel van de inleiding leidt, hoe kan het ook anders, het artikel in zodat de lezer weet waarover het artikel zal gaan.

Broodtekst

Door de geschiedkundige insteek van het verhaal is het verloop van de broodtekst chronologisch. Ik geef informatie mee om het verhaal te laten vorderen, aangevuld met quotes en anekdotes van mijn interviewees.

Lengte artikel

Het eindigen van mijn artikel halverwege een pagina lijkt op het eerst zicht wat gek. Het lijkt alsof ik niet wou schrappen in mijn tekst en niet naar mijn innerlijke eindredacteur wou luisteren. Het feit is echter dat er aan het artikel al redelijk wat geschrapt en geschaafd werd vooraleer het deze vorm kreeg. Wat er in het artikel zit, heeft mijns inziens nut en draagt bij tot het hele verhaal dat ik wilde vertellen. Als ik niet wou schrappen, had ik evengoed meer met de lay-out kunnen spelen, zoals wel vaker gedaan wordt als een redacteur het aantal vooropgestelde tekens niet haalt. In plaats daarvan koos ik ervoor om op deze halve eindpagina te mikken en een cartoon op de andere helft van de pagina te zetten, iets wat Humo geregeld doet.

7 Logboek

Zaterdag 12 januari 2019

Na lang te zoeken en tweemaal te veranderen van onderwerp uiteindelijk gekozen om te werken rond de geschiedenis van filmjournaals in België. Bij de vorige onderwerpen (verandering van maatschappelijke kijk op drugs, gevolgen van automatisering jobs) waren de insteken die ik wou uitwerken al gebracht. Verdere research op deze onderwerpen leverde niets op of maakte de insteek te vaag. Dan gekozen voor filmjournaals en aan de research begonnen.

Maandag 14 januari 2019

De eerste mogelijke interviewees gecontacteerd. Gemaild naar expert in het verhaal, professor Biltereyst van het Center for Cinema and Media Studies aan de Universiteit Gent. Ook Vincent Fannoy gemaild. Hij is de huidige CEO van Belgavox, het bedrijf dat als laatste filmjournaals maakte in België.

Dinsdag 15 januari 2019

Meneer Delforge ingelicht over de nieuwe wending in mijn AP-verhaal, aangezien de volgende helpdesk nog veraf was. Positief antwoord gekregen van Vincent Fannoy, vervolgens met hem gebeld om een interview vast te leggen op 24 januari in zijn kantoor in Waterloo.

Verder research gedaan en op de studie 'Filmjournaals in België (1918-1994)' van professor Biltereyst en collega researcher Vande Winkel uitgekomen. Deze verhandeling bespreekt uitvoerig de geschiedenis van het filmjournaal in België en vormt de basis voor de vragenlijsten die ik voor mijn interviews zal opstellen.

Maandag 21 januari 2019

Al e-mailverkeer gehad met professor Biltereyst, maar nog geen datum kunnen vastleggen door zijn en mijn examenschema. Via EhB-docent Willem Van Mullem het gsmnummer van Biltereyst verkregen, maar voorlopig geen antwoord. Biltereyst had namelijk al aangegeven dat hij niet bereikbaar zou zijn door vertrek naar het buitenland. Vervolgens contact gezocht met de andere auteur van de studie, Roel Vande Winkel. Hij geeft ook aan geen tijd te hebben en zegt tevens niets te kunnen toevoegen aan de studie die ik heb geraadpleegd.

Dinsdag 22 januari 2019

Verder vragenlijsten bijwerken en vormelijk aan AP werken. Naast een digitale versie van Humo, ook een papieren versie gekocht om aan de formatstudie te werken. Opnieuw professor Biltereyst gebeld, opnieuw zonder succes. Interview donderdag met Vincent Fannoy voorbereid.

Donderdag 24 januari 2019

Interview met Vincent Fannoy, CEO van Belgavox en zelf cameraman bij Belgavox geweest. Na het interview beginnen met uittypen en verwerken van interview.

Maandag 28 januari 2019

Interview met Fannoy verder uitgetypt en afspraak vastgelegd met professor Biltereyst, op maandag 4 februari. In eerste instantie zou het interview doorgaan op vrijdag 1 februari, maar door familiale omstandigheden was de professor verhinderd op dat moment. Hij stelde vervolgens zelf voor om te skype, maar na aandringen heb ik toch een face-to-face interview kunnen regelen.

Dinsdag 29 januari 2019

Interview met Fannoy volledig uitgetypt en verder gewerkt aan de formatstudie en het bronnenonderzoek.

Zaterdag 02 februari 2019

Finaal mijn vragenlijst opgesteld voor het interview met professor Biltereyst.

Maandag 04 februari 2019

Op de middag interview met professor Biltereyst. Die raadt me aan om in de bibliotheek van CINEMATEK, Het Koninklijk Belgisch Filmarchief, de persmap op te vragen over Belgavox, om te kijken of de stopzetting van productie toen in het nieuws kwam. Na opvraging bleek dit niet zo te zijn. Wel had ik via deze persmap nu nieuwe bronnen om mee verder te werken. Bij thuiskomst begonnen aan de transcriptie van het interview met Biltereyst.

Dinsdag 05 februari 2019

VVJ gecontacteerd naar aanleiding van wat ik op hun website vond, namelijk een wetgeving uit 1963 die aangeeft dat beroepsjournalisten werkzaam kunnen zijn als filmjournalist. Volgens de VVJ is er echter niemand meer beroepsmatig als filmjournalist erkend. Ze zien het eerder als een restant uit het verleden, al haalt het niet weg dat in de toekomst mensen wel opnieuw erkend kunnen worden als filmjournalist.

Doorgewerkt aan de transcriptie van het interview met Biltereyst. Ook verder gewerkt aan de lay-out van het artikel.

Donderdag 07 februari 2019

Voor de lay-out alle stijlen aangemaakt, de basis gelegd. Met de afgenomen interviews beginnen puzzelen en aan de uitwerking van het artikel begonnen.

Vrijdag 08 februari 2019

Verder geschreven aan het artikel. Bij het schrijven merkte ik toch nog een extra stem nodig te hebben in het verhaal. Daarom heb ik Steve Damman gecontacteerd. Hij was vroeger werkzaam bij Belgavox en werkt nu bij RTL. Hij lijkt me de geknipte man om verder bij te dragen aan de menselijke beleving van het verhaal. Hij zal me hopelijk meer kunnen vertellen over hoe de laatste dagen verliepen zonder het op een geschiedenisles te laten lijken.

Zaterdag 09 februari 2019

Interview met Steve Damman in de voormiddag op redactie van RTL. In de loop van de avond het interview uitgetypt.

Zondag 10 februari 2019

Verder geschreven aan het artikel.

Maandag 11 februari 2019

Verder geschreven aan het artikel en de eerste versie afgewerkt.

Dinsdag 12 februari 2019

Beginnen nalezen en verbeteren/schrappen in artikel. Begonnen met definitieve lay-out van artikel.

Woensdag 13 februari 2019

Lay-out afgewerkt. Begonnen aan de uitwerking van de verschillende onderdelen van het feitelijke eindwerk.

Donderdag 14 februari 2019

Verder gewerkt aan de verschillende onderdelen van het feitelijke eindwerk. Bronnenonderzoek afgewerkt.

Vrijdag 15 februari 2019

Verantwoording uitgeschreven en afgewerkt.

Zondag 17 februari 2019

Inhoudstafel gemaakt. Laatste keer heel het afstudeerproject gecheckt op volledigheid en laatste keer nagelezen.

Maandag 18 februari 2019

Afstudeerproject laten drukken en afgegeven op school.